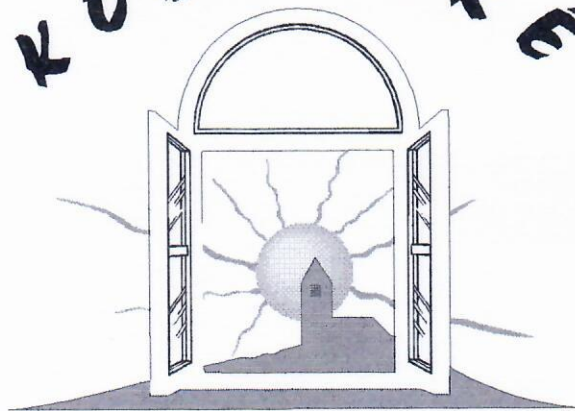

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

ROČNÍK 9

ČÍSLO 4

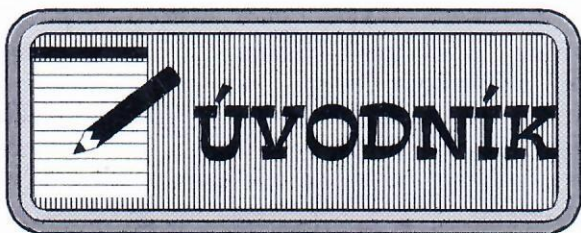
PROSINEC 2000

Cena: *Zdarma*

OBSAH

Úvodník	(2)
Příspěvky, polemika	(3)
Štěbetání	(16)
Na poslední chvíli	(18)
Slovo na závěr	(19)

KONEC TISÍCLETÍ PONĚKUD NERVÓZNÍ

Zima na krku a mráz nikde. Martin je dávno za námi a na začátku prosince po sněhu ani památka, jenom mlhy, občas mrholení a teplo kolem deseti stupňů. Kdeže jsou ty ladovské obrázky zasněžených chaloupek s lidičkami trousícími se pod temnou oblohou plnou hvězd jiskřícím sněhem do kostelíka. Mráz nikde a kouzlo bílých vánoc je spíše truchlivě umazané blátem než zádumčivé a snivé pod bílou peřinou.

Zato v politice to mrzne čím dál víc. Uražení ješitové na nejvyšších postech pod hlásáním blaha pro všechny hájí pouze svoje ego a štiplavě ironickými poznámkami shazují jeden druhého, jakoby to obyčejné lidi zajímalo. Těm se s velkým halasem předkládá nový systém krajských zastupitelstev, jež ovšem jsou zase ukázkou dělení politických koryt bez vidiny něčeho pozitivního. To co bylo se zruší a s vysokými náklady se zase vybuduje jinde, aby občan měl demokratické instituce blíž. Ten se dívá jak zjara, proto-

že vůbec neví k čemu je to dobré, jen zírá kdeže to bude mít pověřený úřad. Ideály sametové revoluce smetl nelítostný trh a sebestřednost těch, kteří z dobře placených poslaneckých postů stěží

shlédnou mezi ty co je volili jindy, než o volbách. Ani prezident už není tím čím býval a v domečku na portugalském pobřeží zapomíná rychle na neútlunost pankráckých cel. Konečně vlhké klima portugalského pobřeží je pro jeho stále unavenější plíci lepší než smogem schvácená Praha. Ještě, že první dáma dokáže svým zemitým přístupem vnést jasno do zatuhlých vztahů a zachovat kolorit správných sousedských vztahů při řešení vesnických sporů o jedno šlápnutí na pole. Nic to neřeší, jako každé divadlo, jenom to ukazuje na ubohost zanícených straníků a vůdců společnosti, jejichž slovník i nabubřelost se začíná čím dál tím více podobat těm, jimž mnozí sloužili a které, po zásluze, vystřídali. Lidově řečeno, chytračí se, a to všude a ve všech stranách, jenom někteří předkládají věrohodnější výmluvy.

A tak zatímco státní rozpočet je dávno pod optimálním schodkem na teplotu piva a marně čeká na odraz ode dna, páni poslanci se předhánějí v získávání politických bodů finančními požadavky pro svoje regiony, aniž by přihlédli, že tím ubírají z normální soutěže šance ostatním, kteří tam svého poslance nemají. Regionální tisk pak zapěje chválu na svého chlebováře, aniž by slzu uronil nad těmi, kteří museli ostrouhat. Vždyť všichni jsme přece jenom lidi a co je doma to se počítá.

Obyčejná domácnost bude muset počítat, zdraží se doprava, elektřina, nájemné a taky tolik ekologický plyn. Dokonce o 24%. Ještěže nezapomněli na starostlivost o malé děti, které bez sedačky mohou jezdit akorát v kočárku. Co na tom, že více dětí zpravidla mívají ti méně majetní. Mají si přece spočítat, na co jim finance budou stačit a podle toho plánovat. Tak by i na tu sedačku do staré

škodovky měli. Najednou, ani nevdá, že na přibývajícím důchodce nebude mít kdo dělat. Vskutku podivná filozofie. Z výsledků se již těší samospráva, která dostává finanční prostředky na počet obyvatel. Kde je však brát, když se nerodí? Že bychom je unášeli? Proč ne, když někteří poslanci bez mrknutí oka unesou bezostyšné tunelování ke svým rovněž ubohým příjmům. Ale. Volili jsme je? Tak jim nenadávejme. Odhlasovali si přece, že jsou nedotknutelní.

Tak takový se jeví konec druhého tisíciletí. Samé bláto a ani ten déšť není pořádný, aby to smyl, natož aby to mráz spálil. Konce tisíciletí bývaly vždycky podivné, tak trochu nervózní nejasno. Až tedy na Svědky Jehovovy. Na zkázu světa a poslední soud to zatím nevypadá. A kdoví, zda i tady by ti protřelejší nenašli skulinku pro zachování svých privilegií. 1.ledna 2001 bude jasněji. Ale to už budeme v jiném věku a na doby minulé se budeme dívat jako naše babičky na Rakousko-Uhersko. Taky tam bylo líp..

Redakce

DESET LET OD NOVÉHO OSAMOSTATNĚNÍ

Končí druhé tisíciletí, a jakoby symbolicky s tím, se uzavírá deset let opětovné samosprávnosti obce. Dny revolučních přeměn v listopadu 1989 přispěly k tomu, že s poměrnou vstřícností města Slavkova u Brna a Okresního úřadu ve Vyškově byla obec v roce 1990 na přání občanů vyňata z podřízenosti města, aby si o svých záležitostech rozhodovala sama. Na tento okamžik navazovaly v listopadu první svobodné volby do sedmičlenného zastupitelstva obce, které byly podpořeny drtivou většinou obyvatelstva. Začala nová éra obce a tak si myslím, že těch deset uplynulých let stojí za krátké zastavení.

Nová samospráva, jakkoliv oplývala nadšením, nemohla přehlédnout svoji nezkušenost a zcela nové pojetí funkce obce. Přebírala obec v neutěšeném stavu, který zároveň vysvětloval i neobyčejnou vstřícnost města Slavkova. Obec měla několik pozitivních vymožeností, jako byla obecní vodovodní síť nebo přímá autobusová linka do Brna, generální oprava školy, celkově však svým vzhledem, službami a nakonec perspektivami, odpovídala stavu okrajové obce, do níž se nepředpokládá investovat. Některé sporadické aktivity zůstaly trvalou jizvou

na tváři obce (požární nádrž za farou), jiné udělané polovičaté a nedokončené (kanalizační sítě), další nepřilíš vydařené (asfaltované vozovky). Konečně i oprava školy se stala danajským darem, který dodnes vyžaduje nemalé náklady na rekonstrukci a opravy. A což teprve další budovy, jako zcela zdevastovaná kampaňlička, bez náhrad zlikvidovaná Osvětová beseda, nevábna hasičská zbrojnice a také Národní výbor. Nadšení i touha po změně ještě neznámá změnu, pokud za ní nestojí lidé ochotni za cenu jistého sebeobětování ji uskutečnit.

Právě uplynulých deset let ukázalo, že lidé, mající vizi i vůli ji uskutečnit se našli. Jinak by nebylo o čem psát, na co vzpomínat. Obec se za tu dobu stala suverénní a uznávanou. Její jméno je známo i mimo hranice okresu. Ač počtem obyvatel nevelká, byl její hlas slyšet na okresních shromážděních, při ustavování akciových společností i sdružení obcí regionu a kraje. Troufale se účastnila soutěže Vesnice roku, jako jedna z prvních získala od parlamentu znak a prapor obce a zapojila se do Programu obnovy vesnice. Téměř nikdy nestála stranou spolupráce s jinými obcemi, spíše naopak ve spojení s nimi hledala naplnění potřeb a svéráznosti jedinečného kraje, jakým je Ždánický les a Slavkovská část Politaví. Jak jinak by pak mohla vzniknout krajinná oblast Ždánický les, obrazové kalendáře i turistické brožurky, které tento kraj zviditelňují v historii i proměnách, kdyby tohoto spojení nebylo. Jenom tak se mohla obec rozvíjet, jenom tak mohla získávat cenné poznatky i zkušenosti, navazovat užitečné kontakty a četná spojení.

Jen nepřející může přehlédnout to, co bude trvale spojeno s tímto deseti-letým obdobím. Z těch mnoha výsledků,

jež se stávají trvalými součástmi každodenního obrazu obce jmenujme alespoň novou náves, zastávku a točnu autobusů, propojení kanalizační sítě v Kedlétěch, kolektor U mlýna, víceúčelové hřiště Na valech, novou silnici v Chaloupkách, obnovenou Kampaňličku, zrekonstruovaný Obecní úřad, opravený Hasičský dům, významnou rekonstrukci rozvodu vody a topení ve škole, pomoc při úpravě církevních chrámů i Sokolovny a samozřejmě plynofikaci obce a posílení elektrické sítě.

Pro život obce by bylo žalostně málo, kdyby mohla vykazovat pouze to co vybuďovala, byť by toho bylo sebevíc, kdyby tady nebyl život, kdyby se vytratila výchova, spolky, služby, sport či kultura. Teprve tady se ukazuje jak a čím žije, zda je vůbec životaschopná či zda zůstane pomalu odumírající enklávou uzavřenou v nedobytných, byť výstavných hradbách vzájemné izolace a osamocení. A ani v této oblasti nezaspala. Spíše i tady budí obdiv, že v tak malém počtu lidí se mohou zrodit tak významné aktivity. Vedle tradičních akcí sportovců-fotbalistů, poznávacích zájezdů zahrádkářů a hojně navštěvovaných ochutnávek vinařů, jsou to jistě nepřehlédnutelné hodové oslavy ve zcela novém pojetí předávání obecního práva a stárkovského slibu. Přispívají k tomu jistě i Vánoční koncerty folkových skupin, které organizuje Bokomara či sportovní klání umělců a sportovců, na nichž se podílí i Vlasta Redl. Jsou to i znovuzrozená vánoční koledování, přinášející poselství lidí navzájem, zvláště pak opuštěným a potřebným dětem z dětských domovů. A nezanedbatelná jsou i setkání s důchodci a oslavy Dne matek, v nichž především děti dokazují, že jsou nadějí i radostí této obce. Svým uměním prokazují, že investice do školy není investicí marnou a zbytečnou. A což

teprv hasiči, zejména mladí, kteří svou zdatností a úspěchy dávají o obci vědět snad v celé republice. Pod novým praporem jsou také schopni převzít organizaci nejen svých akcí, jako je třeba oslava 120 výročí založení Hasičského sboru, ale i akcí pro celou obec i okres. Takovými jsou však také myslivci nebo místní podnikatelé, kteří dokázali nejen udržet tradici plesů, ale povznést ji na vyšší, kulturnější, úroveň. Snad nejvýznamnější akcí, vypovídající o organizačním i kulturním umění naší obce vypovídá obnovené Setkání s rodáky. To zůstane nezapomenutelné nejen obnoveným ochotnickým divadlem, ale i kulturním programem, ekumenickou bohoslužbou smíření, výstavou, knihou o obci a nepochybně i velkolepým průvodem za účasti významných hostů a odhalením památníku významným osobnostem obce, archeologu Aloisi Procházkovi a ministru dr. Hubertu Ripkovi.

I když pomalu a s obtížemi, rozvíjela se obchodní síť a podnikatelské aktivity. Zemědělské družstvo už není jediným podnikatelským subjektem obce. Vedle tesařství Antonína Lebedy a stolařství Standy Sedláka podniká v oboru elektro také Mirek Dvořák, podnikatelem v oboru dopravy a prodeje semen a agrochemických přípravků je Ivan Musil, do soukromých rukou je Sokolem pronajímáno místní pohostinství, obchodní činnost obnovili Janouškovi, samoobslužný obchod Pod lipou zavedla Alena Hobzová a svůj obchod si zřídili také Dvořákoví. Významným přínosem je jistě i kadeřnictví Lenky Havránkové i podnikání Aleše Sedláka v oboru malířství a natěračství. Nezanedbatelné je jistě také podnikání Tomáše Hrdinky. Majiteli licencí i povolení k podnikání se stala řada dalších občanů. Své služby poskytuje i obec prost-

řednictvím školní kuchyně, která umožňuje výhodné stravování nejen školákům, ale i občanům, zejména důchodcům.

Hodně se toho změnilo. Hodně však toho je ještě třeba změnit. Ne všechny představy se podařily splnit, ne všechno bylo tak zdařilé, jak bylo zamýšleno. Bohužel se nedaří změnit demografický obraz obce, i když se pro to vytvářejí podmínky v podobě nákladné výstavby, nepodařilo se vybudovat kulturní stánek obce i služby, které by podnítily využití turistiky, nebyla dokončena kanalizační síť a vybudována čistička, nezměnil se stav většiny vozovek, nebylo vybudováno koupaliště a hlavně se nepodařilo získat trvalejší zájem většiny občanů o svoji obec.

Nelze však více než dovolí finanční možnosti obecního rozpočtu. Nikdy totiž obec nebyla tak zadlužena, že by nedostála svým závazkům. Každý rozpočet byl vystavěn jako vyrovnaný a pokud nekončil přebytkem, pak také takový byl. Je tomu tak i nyní, i když nejsou splněny veškeré závazky od státu a kdy před námi stojí mnohamilionová investiční akce.

Deset let není jen budování a aktivity. Jsou zde především lidé, pro které to bylo děláno a také ti, kteří se o to zasloužili. Těm, kteří dostali důvěru a vzali na svá bedra odpovědnost v zastupitelstvu, těm, kteří od prvních krůčků budovali opravdu akceschopný Obecní úřad, těm, kteří pomáhali svými názory, poznatky i dobrovolnou obětavostí v komisích Obecního úřadu, učitelům a pracovníkům školy a školních zařízení, dobrovolným funkcionářům organizací, ale i těm, kteří svým aktivním přístupem naplňovali jednotlivé záměry, ať už to byly děti, mládež či dospělí.

Za všechny ty mnohé, kteří jsou uvedeni na jiném místě, si dovoluji jmeno-

vat ty kteří se mnou stáli u zrodu tohoto výročí až po dnešní dny, pana Malafu a paní Broňu Hradilovou, pracovníky Obecního úřadu, paní Marii Jedličkovou, dvojnásobnou místostarostku a členku finanční komise, pana Jindru Galeho, který přebíral jako vůbec první Obecní úřad od Slavkova u Brna, paní Marii Koukalovou, ředitelku Základní školy v Koberčicích po celé desetileté období. pana Zdeňka Ondráčka ml., starostu Svazu dobrovolných hasičů, který zejména s mládeží dokázal proslavit naši obec proslavit v celé republice a pana poslance Bohumila Oslíka a předsedu stavební komise pana Ing. Aloise Spáčila, kterým nebylo dopřáno dožít se těchto dnů a pokračovat s námi v obnově vesnice. Všem těmto jmenovaným a dalším, kteří převzali jakoukoliv odpovědnost jako poslanci, členové komisí či předsedové a členové organizací a spolků a všem občanům, kteří nám důvěřovali a pomáhali, patří nejupřímnější poděkování.

Ing. Jiří Slabotinský, CSc
starosta obce od r. 1990

Zastupitelstvo obce
volební období 1990-1994

ing. Jiří Slabotinský, Csc.
Zdeněk Plšek
Jiří Havránek
Bohumil Oslík

Marie Jedličková
Miroslav Dvořák
Zdeněk Ondráček

Složení komisí

zemědělská :

předseda - Karel Vystavil

členové - Bohumil Oslík, Petr Fries, Josef Urban

Simona Dvořáková, Cyril Stárek, Oldřich Matyáš

stavební :

předseda - ing. Alois Spáčil

členové - Antonín Piták, Josef Malafa, František Jiráček,

Vojtěch Matyáš

životní prostředí :

předseda - Ivan Musil

členové - Ludvík Koukal, Jaroslav Svoboda, RNDr. Zdeněk Losos,

Zdeněk Hrbotický, Miroslav Plešinger

sociální :

předseda - Marie Jedličková, Hana Salaj-

ková, Marie Svobodová

kontrolní :

ing. Miloš Moláček

finanční :

Miroslav Eleder, Marie Benešová,

ing. Olga Pospíšilová,

Irena Krahulová

kronikář obce :

Božena Havránková

knihovnick obce :
Blanka Láníčková

Zastupitelstvo obce volební období 1994-1998

ing. Jiří Slabotinský, CSc.
ing. Věra Spáčilová
Bohumil Oslík
Stanislav Sedlák, st.
Marie Jedličková
Vladimír Hanák
Vladimír Novotný

kronikář obce :
Božena Havránková /do 31.8.1995/
Karla Pitáková /od 1.9.1995/

knihovnick obce :
Blanka Láníčková

Složení komisi

stavební :

předseda - Vladimír Hanák
členové - ing. Alois Spáčil, Antonín Piták,
Josef Malafa,
Mojmír Novák

zemědělská :

předseda - Bohumil Oslík
členové - Petr Fries, Josef Urban, Pavel
Ondráček, Cyril Stárek,
Rudolf Stanislav

životní prostředí :

předseda - Vladimír Novotný
členové - Jaroslav Svoboda, Zdeněk

Ondráček st., Pavel Ondráček

veřejný pořádek :

předseda - ing. Jiří Slabotinský, CSc.
členové - Marie Jedličková, Jindřich Gale
st., Milada Cenková,
Václav Had, Stanislav Sedlák st.

kontrolní :

ing. Miloš Moláček

finanční :

Marie Jedličková

sociální :

předseda - Marie Jedličková
členové - Hana Salajková, Marie Svobo-
dová

kulturní :

předseda - ing. Věra Spáčilová
členové - Eva Slabotinská, Blanka Láníč-
ková, Radek Slabotinský,
Tomáš Eleder, Vladimíra Hanousková,
Alena Hobzová, Jindřich Gale ml.

Zastupitelstvo obce volební období 1998-2002

ing. Jiří Slabotinský, CSc.
Milan Piták
Antonín Lebeda
Ivan Musil
Zdena Hrabovská
Jindřich Gale, ml.
Stanislav Sedlák, ml.

Složení komisi

zemědělská :

předseda - Jindřich Gale ml

člen - Vojtěch Matyáš

životní prostředí :

předseda - Ivan Musil

členové - Zdeněk Ondráček, Zdeněk
Jedlička, Radek Slabotinský

stavební :

předseda - Milan Piták

členové - Viktor Svoboda, ing. Petr Baják,
ing. Vladimíra Hanousková,
Antonín Piták, Josef Malafa

finanční :

předseda - Antonín Lebeda

členové - Zdena Hrabovská, Marie Jedlič-
ková

kulturní :

předseda - Stanislav Sedlák ml.

členové - Eva Slabotinská, Alena Hobzo-
vá, Zdena Hrabovská, Dagmar Svobodo-
vá, Broňa Hradilová, ing. Vladimíra Ha-
nousková, Helena Galová, Helena Cen-
ková, Lenka Havránková, Radek Slabo-
tinský, Hynek Spáčil

sociální :

Zdena Hrabovská

kronikář obce :

Karla Pitáková

knihovnick obce :

Helena Cenková

DĚNÍ V OBCI V LETECH 1990-2000

Kanalizace "U mlýna"	348 tis. Kč
Oprava obecního úřadu	108 tis. Kč
Úložna odpadků - hřbitov	24 tis. Kč
Oprava Hasičského domu	31 tis. Kč
Kanalizace "Kedlety"	198 tis. Kč
Náves	864 tis. Kč
Autobusová zastávka	108 tis. Kč
Úprava zasedací místnosti	71 tis. Kč
Kampelička	747 tis. Kč
Autobusová zastávka "Kedlety"	14 tis. Kč
Rekonstrukce ZŠ	491 tis. Kč
Točna ČSAD	149 tis. Kč
Plynofikace obce	4 203 tis. Kč
Plynofikace kostela sv. Jiljí	15 tis. Kč
Sportovní hřiště "Vale"	630 tis. Kč
Telefonizace obce	
Oprava kostela sv. Jiljí	

Rekonstrukce sochy Krista a památníku Legio-
náře,
Pamětní desky dr. Ripka a p. Procház-
ka 27 tis. Kč
Oprava komunikace "Chaloupky" 672 tis. Kč

Obnova jevištního látkového vybavení, včetně
kovových konstrukcí 65 tis. Kč

Výstavba obecních bytů, první část 3 mil. Kč

ZÁVOD MLADÝCH HASIČŮ

Více jak 300 účastníků se sešlo v sobotu 21. října 2000 v prostoru myslivecké chaty v Koberčicích u Brna na závod hasičské všestrannosti mladých hasičů a dorostu okresu Vyškov. Slavnostnímu zahájení byl vedle jiných hostů přítomen i starosta obce ing. Jiří Slabotinský, CSc. Na start závodu se postavilo 13 pětičlenných hlídek mladých hasičů kategorie mladší, 30 hlídek kategorie starších, 5 hlídek dorostenců a osamocena zůstala hlídka dorostenek z Ivanovic na Hané. Na trati závodu, která vedla přírodním terénem, plnili závodníci na šesti stanovištích úkoly z oblasti topografie a práce s mapou a buzolou, vázali uzly smyčky, předváděli své znalosti v poskytování první pomoci, překonávali překážku po vodorovném laně, šplhali na svislém laně, nechyběla zde střelba ze vzduchovky a samozřejmě ani úkoly z oblasti požární ochrany.

Po úporném zápolení, došlo samozřejmě i k vyhlášení výsledků. V kategorii dorostenců se na prvních třech místech umístili dorostenci z Drnovic, Lovčiček a Ivanovic na Hané. V kategorii mladších žáků zvítězili opět mladí hasiči z Drnovic, před svými vrstevníky z Nových Hhvězdlic a Koberčic u Brna. Mladé hasiče z Koberčic zastupovala v této kategorii hlídka ve složení Oslíková Jana, Hobzová Veronika, Hobza Václav, Cenek Tomáš a Krahulová Kateřina. V nejsilněji obsazené kategorii starší zvítězila hlídka z Koberčic u Brna, ve složení Hanačiková Lenka, Hanačik Radim, Oslíková Eva a Anička a Mirka Kreutzerovy. Na druhém místě se v této kategorii umístila hlídka mladých hasičů z Nových Hhvězdlic a cena za třetí místo putovala do Drnovic.

Ceny pro nejlepší hlídky v každé kategorii věnoval Obecní úřad a Sbor dobrovolných hasičů v Koberčicích, společnost Liko s, Slavkov u Brna a vedoucí obchodu s potra-

vinami p. Alena Hobzová z Koberčic u Brna. Jejich předání byl opět přítomen starosta okresního sdružení hasičů ve Vyškově p. Jiří Kulla, hospodář mysliveckého sdružení v Koberčicích u Brna p. Ivan Sedlák, starosta obce Koberčice u Brna ing. Jiří Slabotinský, CSc. a jeho zástupkyně p. Zdena Hrabovská, která zde po celou dobu závodu zajišťovala spolu s p. Helenou Minksovou zdravotní službu.

Závod připravila okresní odborná rada mládeže při okresním sdružení hasičů ve Vyškově ve spolupráci s Domem dětí a mládeže ve Vyškově, Mysliveckým sdružením v Koberčicích u Brna a Sbořem dobrovolných hasičů v Koberčicích u Brna v rámci oslav 120. výročí jeho založení.

Hasiči touto cestou děkují všem sponzorům za ceny, mysliveckému sdružení za pronájem jejich krásného areálu a všem, kteří se na zajištění závodu jakýmkoliv způsobem podíleli.

- oz -

PODĚKOVÁNÍ ZASTUPITELŮM OBCÍ VYŠKOVSKÉHO OKRESU

Sdružení zdravotně postižených v ČR, Okresní výbor a Středisko pro poradenství a sociální rehabilitaci děkují zastupitelstvům těch obcí okresu Vyškov, které poskytly finančních příspěvků, jež byly nutnou podporou zachování funkce střediska.

Středisko se zabývá širokou škálou služeb zdravotně postiženým občanům vyškovského okresu, je součástí celostátní sítě služeb,

zároveň je ovšem zasáhlo značné omezení ve financování ze strany státu. Tuto skutečnost jsme se dozvěděli až v polovině roku, kdy už se těžko daly shánět finanční prostředky obvyklým způsobem. V konečném důsledku by to znamenalo likvidaci služby na kterou jsou již po téměř 10 let lidé zvyklí, aktivně je využívají a je pojmána jako již tradiční součást poradenského systému občanům zdravotně postiženým.

Oslovili jsme tedy obecní zastupitelstva všech obcí okresu, kdy po vydělení chybějících třiceti tisíc počtem obcí na okrese, nám vyšla částka 400 Kč na každou obec. Dosud podle svých možností přispělo 37 obcí. Velice mile jsme byly překvapeni jak rychle, flexibilně zareagovaly i malé vesnice na periferii okresu. Snad právě zde si zastupitelé ještě více uvědomili, jakým problémem by pro jejich zdravotně postižené občany bylo dojíždět za obdobnou službou např. do budoucího krajského Brna. Zároveň v mnoha případech došlo k zajímavé zpětné vazbě, kdy přímo zástupci obce se na oplátku na nás obrátili s řešením konkrétních problémů jejich občanů a my jsme jim takto zároveň mohli přímo prezentovat svoji činnost.

Ještě jednou děkujeme těm obecním zastupitelstvům, která se rozhodla nám přispět a tím pomoci k udržení naší činnosti. Zároveň jim přejeme hodně štěstí v novém roce a mnoho úspěchů v jejich mnohdy nelehké práci.

*Václav Mihola, předseda OV
Zdeněk Leznar, SzdP vedoucí střediska
(převzato: Vyškovské noviny, 8.12.2000)*

PROČ JSOU CENY V MALÝCH OBCHODECH VYŠŠÍ ?

Jsem mladší starobní důchodce a často, nebo téměř každý týden, si přečtu ve VN v anketách z jednotlivých obcí stížnosti na ceny a znova ceny.

Ceny, ceny, ceny.....

Proto jsem se o tuto problematiku začal zajímat blíže a zjistil jsem, že tomu není náhodou. Moje švagrová pracuje jako prodávačka 28 roků a v současné době zastává funkci vedoucí samoobsluhy u jednoho nejmenovaného podnikatele. A tak mi vysvětlila, že například masokombináty, které zásobují jejich prodejnu mají ceny zcela jiné pro malé prodejny a jiné pro supermarkety. A tak jsem se o tom přesvědčil na vlastní oči. Salámy a uzeniny dodávané do prodejny od dvou masokombinátů, jednoho z východních Čech a druhého z jednoho moravského města, skutečně byly bez obchodní přírážky o 12 až 20 % dražší než již byly v tuto dobu prodávány ve vyškovském supermarketu. A to už v tomto supermarketu byla určitě přičtena obchodní přírážka, kdežto v této samoobsluze ještě ne! Přičteme-li i tuto maloobchodní přírážku, rozdíl v některých druzích uzenin mezi supermarketem a zmíněnou samoobsluhou byl až 30,- Kč na 1 kg uzeniny. A to platí i u mlékárenských kombinátech a podobně. Dále se již nerozepisuji o tom, že splatnost u těchto malých odběratelů je okamžitě při převímce zboží, kdežto u supermarketů i několik měsíců. Samozřejmě, přišli k nám ze zahraničí a bez nich by obchod u nás nefungoval. A proto, jak slyším v televizi a čtu v tisku, za to dostávají 10ti leté daňové prázdniny. Naopak na druhou stranu naše banky dávají miliardy půjček těmto velkým kombinátům, ti je prohospodaří prodejem zboží pod cenou jedněm, a ti druzí to mají zaplatit. Kde je úřad pro hospodářskou soutěž, kde je kontrola ze strany banky, jak

bude s penězi naloženo, kdy už je předem jasné, že tyto a.s. peníze nevrátí, a jak je možné, že platy představitelů a.s. kombinátů dosahují až statisícové částky, i když krachují? Proč, i když prodávají i všechno zboží, stále prodělávají, protože vedení uzavřelo nevýhodné smlouvy pro tyto kombináty? A ty banky, co na to půjčují, že by z toho někdo také za to, že půjčí velké peníze, něco měl? A tak se mi zdá, že někdo, kdo hospodaří špatně, půjčí špatné firmě peníze, ještě za to dostává provizi za špatné hospodaření. A že bude krachovat více potravinářských kombinátů je již nyní jasné. Jak jste možná mohli vidět v televizi, kde paní z ostravského masokombinátu plakala, že přišla o svoje peníze v její podnikové bance. Té bych doporučil, aby podala trestní oznámení na vedení a.s. pro vědomé uzavírání nevýhodných smluv pro kombinát a jeho krach, toto vedení tam bylo dodáno pro vedení a.s. k prosperitě a ne špatnými smlouvami kombinát zlikvidovat. A že nás se to netýká? Ale týká! Peníze přece ukládáme do bank, a ty státní, co půjčují zpravidla jen těm velkým, jsou dotovány z vašich daní a úspor. A že nepracujete v žádném potravinářském kombinátě? A co když vaše firma zrovna vyrábí technologii pro některý kombinát, nebo pro něho dodává suroviny a on jí za to neplatí. A tak i vy můžete jednou přijít o místo, když vaše firma nebude mít pro koho vyrábět, nebo chovat dobytek. A nebo že by někdo měl zájem, aby tyto velké firmy a banky zkrachovali, kdo ví.

A tak se domnívám, že lidé by si měli svých prodejen v obcích vážít a rozmyslet, co koupit v té které prodejně a co koupit v supermarketu, protože samozřejmě na vesnických prodejnách není vše. A proč o tom píšete, protože potraviny jsou nejdůležitější a denně je všichni potřebujeme a jsou strategicky velmi důležité a ztracení vlastní produkce by byla škoda, kterou nelze nahradit. A aby se nestalo to, že se budeme na zboží do supermarketů

pouze jezdit dívat, protože bude drahé a na vesnicích a městech prodejen již nebude, protože se nevyplatí provoz prodejny. A co vy na to prodejci, obchodníci a zemědělci, napišete svůj názor k tomuto, je nutné vést diskusi. Vaši volení zástupci se o to nestarají.

M. Drbal, Chválkovice

/převzato: Vyškovské noviny, 8.12.2000/

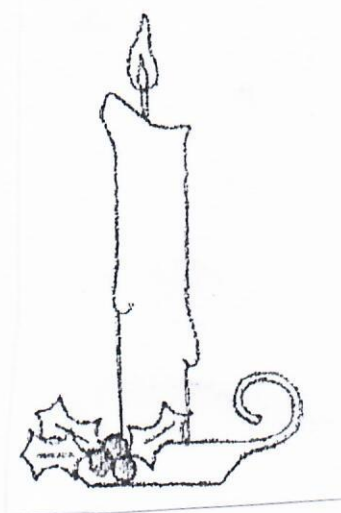

zal. r. 1880

*Láska se k lidským srdcím sklání,
přichází šťastných vánoc přání,
sníh lesní stezky vroubí,
rok starý se s novým snoubí.
Ať zdraví a pohoda
Vás v něm hřejí,
to Vám hasiči
z Koberžic u Brna přejí.*

pf 2001

**Děkujeme p. Miroslavu
DVOŘÁKOVI za balíčky
s ovocem a cukrovinkami,
které nám věnoval
formou sponzorského
daru na Mikuláše.**

Děti mateřské školy

**Přejeme všem občanům
požehnané
svátky vánoční
a šťastné vykročení
do nového tisíciletí.**

Alena Hobzová
Helena Galová
Smíšené zboží Pod lípou

Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká,
dnes všechny struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.

Jak strom jen pohne haluzemi,
hned strásá ledné křišťály,
rampouchy se střech visí k zemi
jak varhan velké píšťály.

Zem jak by liliemi zkvetla,
kam sníh pad, tam se zachytil,
Bůh úsměv v tvářích, v oknech světla.
A v nebi hvězdy rozsvítil.

A staré písně v duši znějí,
a s nimi jdou sny jesliček,
kol hlavy mé, jak ve závějí.
Hlas tratících se rolniček.

Můj duch zas tone u blaha moří,
vzdech srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří-
Ó vánoce ! Ó vánoce !

ROMANCE ŠTĚDROVEČERNÍ

Jan Neruda

Petr usne, sotva lehne ;
sotva usne, sen se zvedne;
náhle světlo po krajině
a tak jasno jako ve dne.

Petr celý vyjevený,
rodinu zří v prostém stáji,
dítě zrovna sluncem září-
v Petrovi až dech se tají.

Vzduch je plný andělíčků,
třpytí se a křídly šumí,
každý zpívá haleluja,
krásně jak jen anděl umí.

A hle, od vesnice spěchá
všechnen lid s radostnou tváří,
napřed muži, staří, mladí,
v čele naši muzikáři.

Vášek velký buben tluče,
Matěj troubí, Martin hude,
Vojta na klarinet píská,
Kuba měchem bas jim dude.

Aj ti hrajou - jako nikdy !
tváře dmou se, litá ruka -
písnička tak mlaskně skočná,
že až Petru nohou cuká.

Zmlkli. Z řady vystoup Brichta,
vyšňořený, oholený,
býval kaprál u hulánů,
dnes je řečník vyvolený.

Postavil se, salutuje,
hrubě spustil: "Kriste pane,
my nevíme, co je psáno,
ale víme, co se stane.

**Ty jsi, já jsem, ba jsme všichni,
povídáme, k boží chvále - !"
vtom se zajík, jazyk strnul
a nemůže o hles dále.**

**Ruka v úzkostech se svírá,
ret se jako lupen chvěje -
"Tys to vyved!" Petr nahlas
ze sna hulánu se směje.**

**Ježíšek však milostně :
"Všichni jste mé hodné děti,
vaše duše po skonání
hupky na nebe si vletí."**

**A teď houfně zpívající
předstupují hospodyně,
podávají v pytlích, koších,
dobrého co po dědině.**

**Máslo, jabka, marcipány,
plátno, šátky, věci staré,
Maria jim příkyvuje,
Josef od nich dary bere.**

**"Co je tohle?" Petr náhle
poulí svoje oči šedě.
Dvanáct panen třináctou si
na růžové pentli vede.**

**Dvanáct panen, dvanáct růží.
"Děťátko ty nejjasnější,
přivádíme Anduličku,
že je z nás všech nejkrásnější."**

**"To si myslím!" Petr mručí.
"Anduličku k tobě vedem,
aby za nás všecky dala
hubičku ti jako s medem."**

**Andulička přistupuje,
sotva ale hlavu níží,
Ježíšek už ručky svoje**

kolem její šíje kříží.

**Jak se směje, jak ji hladí,
jak se k Andulince tulí -
sotva dostal políbení,
už zas znovu rtíky špulí.**

**Petr sebou hází, bručí,
jako medvěd když se brání:
"Matka na to mlčky hledí? -
Je to pěkné vychování!"**

Nesu, nesu vodu
o vánočním hodu
před vrata na drníček,
na zelený trávniček.

Vodo, vodičko studeničká,
nese se ti večerička;
pověz ty mně pravdu,
co se tě ptát budu :

Kam se dostanu,
na kterou stranu,
kde můj milý dnes,
ozvi se mi pes !

Jestli na mě myslí
a jak o mě smýšlí,
vezme-li mě nebo ne,
na které straně je ;

at' bouchá nebo seká,
troubí nebo píská,
střílí nebo práská,
řeže nebo jede,
ve mlýně-li mele,
odpověz mi směle !

Střídání věků

Druhé tisíciletí umírá
a nikdo nepláče.

Proč taky.

Schází věkem
a dosluhuje .

Bez záruky je bez šance.

Všude je klid.

Jenom krávy šílí
a někteří lidé
se bojí hovězího
a atomu.

Právem

se volí prezident
kdesi v Americe
zatímco
naš čeká

na vysvobození.

A nová hvězda vyšla na obloze.

I Kobeřice vidí
to malé dítě
u kostnaté ruky
starce.

Čeká

až povolí stisk
a otevřou se
dveře

na dalších tisíc let.

SJ

Po Kobersky

KONEC SVĚTA NA PŘELOMU TISÍCILETÍ ANEB ARMAGEDÓN

Čas pod psa. Větr třepe kšicama holých stromů, mokréch jak Punt'a po hasičském cvičení. Prší. Co prší. Chvěstá, jak kdyby mňel přijít konec světa. Fósek sedí u okna, nabrošené jak proletář na imperiálisty a vržó protézama, že by jich vlci vzali za vůdca smečky. Hlavó hážó jak muchavé kuň, když krapě jak makovice vobčas zabubnujó na okna. "Prašivé čas "mudrujó si pro sebe "člověk aby lapjél doma jak Bábinské na Špilbérku. Ani promluvit s kem není!" zakončili lamentaci nad osudem a lópli přitem vočima ke kamnom, gde býl důkaz, že to byla pravda enom poloviční. Tam seděla Kača a čučela jak husa do šporhélta. Šak se to ani povidat nedá, co ji řekli. Že kdyby tenkrát nebyla tma, tož mohli byt dneska prezidentem. Zlost'ó hodila polinko do vohňa, až jiskry vyleťely do stropu: "Prezidentem tak leda u prasat. Šak maminka mněli pravdu, když říkali, abych si ho nebrala, že vypadá jak koňské handlír říznuté miškařem. Já možu naříkat, že byla tma, protože jináč bych ty jeho lopuchy nemohla přehlídnot".

Lamentovali by každé pro sebe do sódného dňa, kdyby nevozvalo zaklepání na dveřa. Trhli sebó, ale aby se nezhodili jeden před druhém, tož dělali jakoby nic. "Je tady negdo?" zahalekál Matěj Čapa, když vtevřél dveřa. Voda z něho tekla jak z hastrmana. "Fuj, to su jak voharek v láku" povidal si pro sebe při zdělávání čepice a gumáku. "Tady je

aspoň teplóčko, jak v prasečím chlív.." zarazíl se, když vočima přivykl pološeru v cimře. "Vy ste tady? To nemožete aspoň béknót? Ešče na sebe prozradím ani co sem nechcél!" zalamentoval na voko. Ticho. Fósek s Fósková seděl z hlavó každé na jinó stranu, jak Rakósko-Uherské vorél a ani jeden se nemňel k vodpovědi. "Tož, co ste jak žaby u suché kaluže?" hodíl po nich vokem, když vyťahoval z kapce kabátu zašpuntovanó litrovku. "Napijem se, né?" postavíl ju na stůl, na kerém byly čary. To aby se nehádali, co kemu patří, tam nakreslila Alénka Fósková, když už popadesátý musela poslóchat co si gdo z domu přinesl. Tó névěči si vyhradila pro sebe, protože se nemusela dělit a aby pak nemusela platit velkó dědickó daň. "Podé nějaký sklinky!" vobrátil se Matěj na Slávka. "Nevím gde só" po chvílce vošívání vodpověděli Fósek "a ani nevím, esli nějaký máme." dodali, aby tá vodpověď nebyla tak jalová. Nespletili se. Zabralo to na první nahození. "Jaktože nevíš? Dyť z nich slopeš každé deň. Ale já se ti nedívím, že už si nic nepamatuješ. Aspoň se nemusíš starat, vono je to pohodlněší udělat ze mně slundu." vystřelila jak namydlené blesk a postavila na stůl hned' pět skleniček. "Á, Kačenka!" zamedoval Matěj "Tobě to dneska sluší, když seš taková živjější" prohlížél si její vobličej, keré mněla štráfáté vod vohňa a roztažených prstů na ruce "máš takový radostný barvy, jak .. jak .." nemohl si honem vzpomnět " jak punčové řez." zakončil svůj obdivné upocené monológ. "Jak to myslíš?" zabolila Kačenka voči do jeho vorosenýho čela. "To jako, že su tak melírovaná?" "Né, to neé" zablekotál Matěj, keré taková pohotovost' ani nečekál "ale taky tak sladká." vo nic víc nevylepšíl tó první poklonu. "Tož to nalej cos donesl!" přerušili jejich cvrlikání Fósek, keré viděli, že by po delším srdečném rozhovoru s Kačó jim Matěj mohl taky utýct. "A na co to bude?" nasadili smírlivjější tón. "Na konec světa" vybafl Matěj. "Na co?" polkli Fósek nasucho, až se jim vohryzek

zasekl pod jazykem. Lekli se pořádně, protože táto kacířská myšlenka jich napadla, když se dívali z vokna na to boží dopuštění. Ale žeby to přišlo tak brzo, to skutečně nečekali. Až se jim gatě zapotily. "Tys nigdá neslyšel vo Armadónu?" zahrál si Matěj na chytrýho. Ale Kača, kerá do této doby byla potichu ho hned' sprážila: "Říká se Armagedónu." Ale ani potem nebyli Fósek vo nic chytrější a to jich žralo, protože nevěděli neco co věděla Kača. Nedali to však znat: "No proto. Tož na ten... Armabetón" osvitil jich najedno nějaké duch, přitem se zase pořádně našponovali "tož na ten Armabetón to se napiju rád. Ten když neco udělál, tož to drželo!" zakončili monológ a zasnili se, protože Kača v betónu se jim jaksi zamlóvala névíc. Tá zatem vyprskla, protože vidinu ani mnět nemusela: "Zabetónované seš akorát ty. Von ti to ale Punt'a nestačil říct, ty mrťafo!" začala fókat horké vzduch do balóna, keré ju v této chvílu nadnášél nad milovaném manželem, jak křídla archanděla Gabriela. Už to vypadalo, že po hubě by byl ten námírnější trest, keré by ji zkrocánovitělé Fósek vyměřili. Naščestí Matěj neztratil duchapřítomnosť: "Nakonec taky by se temu tak dalo říct. Dyť vono potem to bude vlastně zabetónovaný a utýct možó enom tí, co majó ani makovice prázdny, protože ani blbost' nadnáší." Fósek sice zapomněli na svoju potupu, ale vo nic chytrější zasé nebyli. V betónu zalitýho by viděli rači nekeho inýho a za blbýho by se neprohlásili ani při inkvizici. Úplně zpitomnělé přeměšlali, co to je ten Armaletón, ale nic chytrýho jich né a né napadnót. Kača, kerá po tem vznášení musela usednót na zem, protože Matěj ji tó narážko udělál díru do balóna, si hned' fšimla, že Fóskovy závitý se točijó v bludném kruhu, jak kočka co hóní svůj vlastní vocas: "Nepřeměšlé. To by tě musél nakopnót Jehova a ešče by to nestačilo. Vem si rači sklínku a připi na konec světa, ten přinde tak jak tak. U tebe by Svědci moc nepochodili. Myslím, že na tobě by si vylámál zuby ani ten

jejich Hauptsvědek. Jedině, že by ti to vykládali před spaním místo večerníčku. Protože ty než neco pochopíš, to už Američani budú bévat na Marsu." zdvihla sklínku a naráz ju hrkla do sebe. Tem si Fóska získala, protože tady si byli jisté v kramflekách. Hrkli to do sebe taky, což bylo to nérozumnější, co mohli v této chvílu udělat. Ale ten Armabetón nebo jak se temu svinstvu říká, jim pořád vrtál v hlavě. A to je dobře, protože člověk si má cvičit mozek i když je to blbost'. Hlavně, když se u teho nehádá.

Tož na to třetí tisíciletí a bez Armagedónu.

GW

Smíchem pro zdraví

*Na smutné duše vemte klacek,
na ty, co umírají zaživa,
na ty, co ani smát se nedovedou,
co nerudní a nafouklí jsou jako nádiva.*

*A dejte jim, at' trochu pookřejí,
at' v jejich žilách rozproudí se krev,
at' nad vším, co zatuchlinou smrdí,
začnou řvát smíchy, jak na poušti lev.*

*I oni zjistí, že jsou také lidé,
jimž není cizí šprým a dovedou se smát.
Vždyť v nebi není pro legraci místo
a v pekle .. budem jenom plát.*

GW

ADVENTNÍ VĚNCE

Jak už to poslední dobou bývá, mnohé dveře i okna domů zdobí v tento předvánoční čas věnce. Některé okázalejší, jiné skromnější. Věnci nešetří ani obchody a dokonce velké obchodní domy, supermarkety. Někteří, snad po vzoru amerických domácností, ozdobí co se dá. Jakoby existovala nějaká nevyhlášená soutěž o to, kdo tam toho bude mít víc, kdo za každou cenu upozorňuje na sebe: "Podívejte, jaké to mám krásné." Jako, kdyby to patřilo k bontonu lepší společnosti, nebo proto, že to teď frčí. Vždyť všichni přece vědí, že je předvánoční čas, čas adventní. Takže o čem ten advent vůbec je? Vědí to všichni ti, kteří tak marnotratně plýtvají výzdobou?

Aby bylo jasno, proti výzdobě nejsou vůbec žádné námitky, pokud to není pouhé gesto bez hlubšího smyslu, bez proměny všech, kteří tento čas vyznávají a tomuto kouzlu podléhají. Vždyť advent, stejně jako vánoce či velikonoce není folklór či tradice, ale má mnohem hlubší smysl, který by si měl uvědomovat každý, nejen ten, kdo je věřící. Advent je doslova doba očekávání, očekávání výjimečné osobnosti či

chvíle, kterou jsou pro křesťanský svět Vánoce a narození Spasitele. Tedy onoho Ježíška, k němuž se zpívají koledy a vztahuje radost, že přišel na svět mezi nás, aby nám dal naději, že můžeme být lepšími, že láska k bližnímu nebude jenom pouhým slovem modlitby či přání, ale skutkem, který nás sblíží. A toto očekávání radostné chvíle, čtyři týdny před vánocemi, symbolizuje právě adventní věnec: "Tady se připravujeme na radostnou dobu, rozjímáme o svém životě, zamýšlíme se nad svými skutky a hledáme cestu k lidem, jimž chceme otevřít svá srdce, odpouštíme a hledáme odpuštění a porozumnění." Uklízíme sami v sobě, aby ten příchod vzácné osobnosti, toho malého nevinného dítěte, té vzácné chvíle nás zastihl nejen u čistého a prostřeného stolu, s vonícím jehličím či purpurou a spoustou dárků, ale především s čistým svědomím, pokorou a vstřícností. Proto by také ten věnec na dveřích, je-li míněn upřímně, měl hlásat: "Lidé, jste nám blízcí, jste vítáni." Vždyť kruh věnce znamená společenství lidí držících se za ruce, jeho zelená barva věčnost života. A ten správný, doma s hořící svíčí vyjadřuje také světlo, naději a víru v to, že nejsme a nebudeme opuštěni, pokud naše skutky a naše úmysly budou čisté a upřímné.

A to je přece hezké poselství, které by v nás všech mělo zaznít. Nejen u věřících, ale mezi všemi lidmi. Aby ten věnec nebyl pouhým laciným pozlátkem, bez obsahu, ale opravdovým vyjádřením tohoto krásného času naděje.

JS

Místo závěru

Vám všem, milí naši čtenáři
a též přátelé Koberských rozhledů
přejeme radostné a pokojné Vánoce,
hodně veselého Silvestra, posledního v
tomto, dvacátém století i druhém tisíciletí
a šťastné vykročení do nastávajícího věku
počínaje prvním dnem Nového roku 2001,
bez neduhů, nemocí i psychických stresů,
v kruhu svých blízkých a dobrých přátel
a všech lidí dobré vůle a čínorodých.

Na tento optimismus a naději
Vám takto symbolicky
rádi připijíme
dobrým
vínem
plným
slunce
a jiskřivých
hvězd nekonečného
vesmíru plného tužeb i poznání.

Vaše redakce

